

Uchwała nr 158/19
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 10 września 2019 r.

w sprawie skargi na Marszałka Województwa Mazowieckiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 i 1571) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) – uchwala się, co następuje:

§ 1.

Skargę pana [...] z dnia 13 marca 2019 r. na Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Mirosław Adam Orliński

Uzasadnienie

W dniu 10 lipca 2019 r. do Kancelarii Sejmiku wpłynęło zawiadomienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie (zwanego dalej „SKO”) o przekazaniu zgodnie z właściwością skargi pana [...] (zwanego dalej „Skarżącym”) z dnia 13 marca 2019 r.

Przedmiotowa skarga (nazwana przez Skarżącego „ponagleniem”) została złożona do SKO w związku z niesatysfakcjonującym udzieleniem odpowiedzi przez Marszałka Województwa Mazowieckiego na pismo Skarżącego z dnia 10 lipca 2018 r. Natomiast SKO w swoim zawiadomieniu wskazało że „ponaglenie” Skarżącego jest skargą na nienależyte wykonywanie przez Marszałka Województwa Mazowieckiego zadań dotyczących utrzymania drogi wojewódzkiej nr 787.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego, skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Zarząd Województwa w swoim stanowisku poinformował, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 z późn. zm.), sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg należą do właściwości zarządcy drogi (organu administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego). W omawianym przypadku zadania te realizuje Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie (zwany dalej „MZDW”), zgodnie ze swoim statutem uchwalonym przez Sejmik Województwa Mazowieckiego.

Zatem zadania związane z utrzymaniem drogi wojewódzkiej, o której wspomina Skarżący, realizowane są przez ww. jednostkę organizacyjną i nie należą do zadań Marszałka Województwa Mazowieckiego.

Przywołane w skardze pismo Skarżącego z dnia 11 lipca 2018 r. wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie (zwanego dalej „Urzędem”) w dniu 16 sierpnia 2018 r. i zgodnie z „Zasadami obiegu korespondencji oraz wykonywania czynności kancelaryjnych w Urzędzie”, przekazane zostało do Departamentu Nieruchomości i Infrastruktury (zwanego dalej „Departamentem NI”), jako właściwego merytorycznie do załatwienia sprawy oraz wykonującego czynności wynikające ze sprawowanego przez Zarząd Województwa nadzoru nad MZDW – zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Urzędu i Regulaminem wewnętrznym Departamentu NI.

Odpowiedź na ww. pismo została udzielona pismem Departamentu NI znak NI-D-I.8026.624.2018.JG z dnia 11 września 2018 r. podpisanym przez Zastępcę Dyrektora Departamentu NI ds. Transportu Drogowego, z upoważnienia Marszałka Województwa, i nie stanowiła rozstrzygnięcia w sprawie należącej do kompetencji Marszałka Województwa Mazowieckiego. Nie sposób zatem w omawianym przypadku ocenić zasadności skargi na Marszałka Województwa Mazowieckiego na podstawie informacji udzielonej przez Zastępcę Dyrektora Departamentu NI w sprawie nienależącej do kompetencji Marszałka Województwa. Za wyjaśnienia udzielone przez Departament NI, w tym ich kompletność i rzetelność, Zastępca Dyrektora Departamentu NI odpowiada przed kierownikiem Urzędu i nie sposób rozpatrywać zastrzeżeń dotyczących tych wyjaśnień w kontekście prawidłowości realizacji zadań nałożonych na Marszałka Województwa Mazowieckiego, czy Urząd jako wojewódzką samorządową jednostkę organizacyjną.

Według wyjaśnień otrzymanych w przedmiotowej sprawie z Departamentu NI, droga nr 787 przekazana została Województwu Mazowieckiem w ramach reformy administracyjnej, zgodnie z kompetencjami wynikającymi z przywołanej uprzednio ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Ustalenia w zakresie kolejności realizacji robót na drogach wojewódzkich Województwa Mazowieckiego podejmuje MZDW. Na odcinku drogi wojewódzkiej nr 787 od km 12+730 do km 16+430 wykonany został w 2018 r. remont

nawierzchni jezdni i poboczy. Odcinek ten wymagał remontu ze względu na liczne ubytki, nierówności, spękania, wykruszone krawędzie jezdni, ubytki w poboczach gruntowych. Według oceny stanu technicznego, wykonywanej corocznie wiosną, wspomniany odcinek drogi przed remontem uzyskał ocenę „D” (w skali A - D ocena D oznacza stan zły – nawierzchnia z licznymi rozległymi uszkodzeniami wymagająca natychmiastowego remontu), a natężenie ruchu, według pomiarów przeprowadzonych w 2015 r., wynosiło 1167 pojazdów na dobę. Niektóre odcinki ww. drogi (DW 737 – Pionki – Zwoleń) zostały przebudowane lub są obecnie planowane do przebudowy, ale są to przede wszystkim obszary zabudowane wymagające wykonania chodników, prawidłowego odwodnienia, wzmocnienia nawierzchni. Wykonawcami dokumentacji projektowych w takich przypadkach często są gminy. Przebudowa dróg wojewódzkich na przedmiotowych odcinkach wykonywana jest w pierwszej kolejności, w miarę posiadanych środków finansowych. Pozostałe odcinki także powinny być przebudowywane, ale zanim to nastąpi są utrzymywane i w razie konieczności – jak to miało miejsce w opisanym przypadku – remontowane.

Z informacji, które Departament NI uzyskał z MZDW wynika, że została dokonana hierarchizacja zadań w oparciu o posiadane środki finansowe i zdiagnozowane potrzeby, niezbędnych do wykonania na drodze wojewódzkiej nr 787. Odcinek drogi będący przedmiotem skargi został zakwalifikowany do remontu, który jest działaniem przewidzianym w ustawie o drogach publicznych i polega na wykonywaniu robót przywracających pierwotny stan drogi, także przy użyciu wyrobów budowlanych innych niż użyte w stanie pierwotnym.

Odnosząc się do kwestii pozyskania ewentualnych dodatkowych gruntów pod poszerzenie drogi wojewódzkiej, w powyższych wyjaśnieniach wskazano, że rozmowy, czy też działania dotyczące pozyskania terenu pod rozbudowę drogi wojewódzkiej podejmowane są po opracowaniu dokumentacji technicznej na taką rozbudowę. W przypadku opisanym przez Skarżącego, remont ww. odcinka drogi wojewódzkiej uznano za wystarczający dla zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników drogi.

Według wyjaśnień złożonych w sprawie omawianej skargi, podpisanych przez Zastępcę Dyrektora Departamentu NI ds. Transportu Drogowego, odpowiedź udzielona Skarżącemu pismem znak NI-D-I.8026.624.2018.JG z dnia 11 września 2018 r. wyczerpywała zakres zagadnień poruszonych w piśmie Skarżącego. Bowiem pytanie dotyczące przyczyn niedoprowadzenia parametrów drogi wojewódzkiej do zgodnych z parametrami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 124) było wynikiem błędnego założenia przez Skarżącego, że realizowana inwestycja drogowa jest przebudową odcinka drogi wojewódzkiej nr 787. Natomiast w odpowiedzi Departamentu NI wskazano, że prowadzony jest remont, a nie przebudowa drogi, w ramach którego nie jest wykonywana zmiana geometrii drogi i ewentualne pozyskiwanie gruntów. W tej sytuacji również pytanie o działania zmierzające do pozyskania gruntów pod rozbudowę drogi było bezcelowe.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że przywołane w skardze pismo Departamentu NI nie stanowiło rozstrzygnięcia w sprawie należącej do kompetencji Marszałka Województwa, w związku z czym brak jest podstaw do oceny zarzutów zawartych w skardze w ramach postępowania skargowego dotyczącego Marszałka Województwa Mazowieckiego. Zarzuty sformułowane przez Skarżącego dotyczą odpowiedzi podpisanej przez Zastępcę Dyrektora Departamentu NI, przygotowanej w związku z pismem przekazanym do załatwienia temu Departamentowi. Zatem organem właściwym do oceny ich zasadności i podjęcia dalszych działań – w przypadku uznania skargi za zasadną – jest Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Wobec powyższego Sejmik Województwa Mazowieckiego skargę z dnia 13 marca 2019 r. uznał za bezzasadną.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.):

„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.